

Publicerad 2015-05-31 20:35 av Fri Ronja

vårdikt tävling

Att vända om: och att stanna

Det som nu har nalkats, det är ljus
över alla bortträngda kroppar,
Äntligen sprider det sig ett dömt rus,
vid små, spröda vårknoppar.

I luften, i vinden, i trädens tomma skrin
skall nu staden dansa. Fulla blir våra väsen
när de fylls av kokande ångest. Dränk er i vin,
det kommer multna. Ruttnar bort gör
även detta år, så att hinna vara kräsen
Innan all den tomhet, som våren strör
I människan.

Örondroppe slingrar sig genom gatans torg
I era ögonglober skriks det efter mer,
Snart nalkas ruvande sorg,
Att våren skall behöva vara,
tid för de som aldrig ser

Och ack - detta vill ni, allt för väl - bevara!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fri Ronja med Poeter.se id #44660 innehar upphovsrätten